

ข้อบังคับสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง

ว่าด้วยวิธีพิจารณาเรื่องร้องเรียน พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามธรรมนูญสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง(ประเทศไทย) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๑๘ (๔) และตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๖ ได้มีบทบัญญัติสนับสนุนการจัดตั้งกลไกควบคุมตนเองทางด้านจริยธรรมขององค์กรวิชาชีพทางด้านกิจการวิทยุกระจายเสียงและกิจการวิทยุโทรทัศน์ นอกจากนี้ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๒๗ และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๕ ได้ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มของผู้รับใบอนุญาต ผู้ผลิตรายการ และผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ เพื่อทำหน้าที่จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ และควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพกันเองภายใต้มาตรฐานทางจริยธรรม รวมทั้งเพื่อเป็นไปตามแนวทางของการควบคุมตนเองตามข้อบังคับสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ คณะกรรมการสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง(ประเทศไทย) จึงมีมติเห็นชอบให้ตราข้อบังคับสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง ว่าด้วยวิธีพิจารณาเรื่องร้องเรียน พ.ศ. ๒๕๕๕ ไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า ข้อบังคับสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง(ประเทศไทย) ว่าด้วยวิธีพิจารณาเรื่องร้องเรียน พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“กิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง” หมายถึง กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม รวมถึงกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงในรูปแบบอื่นใด

“ผู้ประกอบการวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง” หมายถึง ผู้รับสัมปทาน ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ ผู้รับสัญญา ผู้บริหารสถานี ผู้อำนวยการสถานี และให้หมายความรวมถึง ผู้ผลิตรายการ ผู้ประกอบธุรกิจโฆษณา ผู้ประกอบกิจการ ผู้ให้บริการ และบุคคลอื่นตามที่สภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงกำหนด ตลอดจนผู้ประกอบการวิชาชีพตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม

“ผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง” หมายถึง บุคคลที่มีอาชีพดังต่อไปนี้ เช่น ผู้จัดรายการ ผู้ดำเนินรายการ พิธีกร โฆษก ผู้ประกาศ ผู้จัดรายการวิทยุ นักแสดง นักร้อง ผู้ผลิต ผู้ให้บริการ เจ้าหน้าที่เทคนิค และบุคลากร ที่ทำหน้าที่ต่าง ๆ ในกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง หรือบุคคลอื่นตามที่สภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงกำหนด ตลอดจนผู้ประกอบการวิชาชีพตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม

“กสท.” หมายถึง คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม

“สภาวิชาชีพ” หมายความว่า สภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง ตามธรรมนูญสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง(ประเทศไทย) พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม

“ศูนย์รับเรื่อง” หมายความว่า ศูนย์รับเรื่องของสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง ตามธรรมนูญสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง(ประเทศไทย) พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง ตามธรรมนูญสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง(ประเทศไทย) พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม

“คณะอนุกรรมการจริยธรรม” หมายถึง คณะอนุกรรมการจริยธรรมผู้ประกอบการวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง ที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อพิจารณาตรวจสอบ และดำเนินการในเรื่องที่มีการร้องเรียน

“คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์” หมายถึง คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อพิจารณาคำคัดค้านของคู่กรณี

“สมาชิก” หมายถึง สมาชิกสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงตามธรรมนูญสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง(ประเทศไทย) พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม

“ข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมและจรรยาบรรณ” หมายถึง ข้อบังคับสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งคณะกรรมการสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงเป็นผู้กำหนด

“ผู้เสียหาย” หมายถึง ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำของสมาชิกหรือผู้ประกอบการวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง หรือผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ในสังกัด ประพฤติผิด ผ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมและจรรยาบรรณ

“ผู้ร้องเรียน” หมายถึง ผู้เสียหายที่ได้ร้องเรียนตามข้อบังคับนี้

“ผู้ถูกร้องเรียน” หมายถึง สมาชิกที่ถูกผู้เสียหายร้องเรียนตามข้อบังคับนี้

“คู่กรณี” หมายถึง ผู้ร้องเรียนหรือผู้ถูกร้องเรียน

“ร้องเรียน” หมายถึง ร้องเรียนการกระทำของสมาชิกในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่ประพฤติผิดข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมและจรรยาบรรณ

“เรื่องร้องเรียน” หมายถึง หนังสือร้องเรียนตามข้อบังคับนี้

“คำแก้เรื่องร้องเรียน” หมายถึง หนังสือที่ผู้ถูกร้องเรียนยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้แก้เรื่องร้องเรียนตามข้อบังคับ
นี้

“คำคัดค้าน” หมายถึง คำคัดค้านของคู่กรณีที่คัดค้านการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรม ตาม
ข้อบังคับนี้

“ธรรมนูญสภาวิชาชีพ” หมายถึง ธรรมนูญสภาวิชาชีพกิจการการแพทย์ภาพและการกระจายเสียง
(ประเทศไทย) พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม

หมวด ๒ คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียน ตามธรรมนูญสภาวิชาชีพ ข้อ ๑๘

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจริยธรรม เพื่อดำเนินการแทนในการพิจารณาตรวจสอบ
และดำเนินการในเรื่องที่มีการร้องเรียน และคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อพิจารณาคำคัดค้านของ
คู่กรณีได้

ข้อ ๕ คณะอนุกรรมการจริยธรรม และคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แต่ละคณะรวมแล้วจำนวนไม่เกิน
๗ คน ประกอบด้วย ผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิตามที่
คณะกรรมการกำหนด

นักวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งจะต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือมีความรู้และมีความเชี่ยวชาญ
หรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะมาดำรงตำแหน่งนั้น ๆ

อนุกรรมการจะต้องไม่มีส่วนได้เสียหรือมีผลประโยชน์ขัดแย้งไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมกับการปฏิบัติ
หน้าที่ในตำแหน่งอนุกรรมการ

ให้คัดเลือกกรรมการสภาวิชาชีพเป็นประธานคณะกรรมการจริยธรรม และประธาน
คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๖ คณะอนุกรรมการจริยธรรม และคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปีนับ
แต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการชุดใหม่

ข้อ ๗ อนุกรรมการในคณะกรรมการจริยธรรม และคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ถึงคราวออกตามวาระ

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) ถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และคณะกรรมการมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่ร่วมประชุม

(๖) ถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) ต้องโทษจำคุกโดยพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดอันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๘) เป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นผู้วิกลจริต จิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ

ข้อ ๘ กรณีที่มีอนุกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ดำเนินการให้มีผู้มาดำรงตำแหน่งแทนตามประเภทของอนุกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งในข้อ ๗ เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหกสิบวันและให้อนุกรรมการที่ได้รับเลือกใหม่อยู่ในตำแหน่งตามวาระของอนุกรรมการซึ่งตนแทน

ข้อ ๙ คณะอนุกรรมการจริยธรรม และคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาเรื่องร้องเรียนหรือคำคัดค้านตามที่คณะกรรมการมอบหมายให้

(๒) แสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐาน ทั้งพยานบุคคล พยานเอกสารและวัตถุพยานจากผู้ร้องเรียน ผู้ถูกร้องเรียน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งให้มีอำนาจเชิญบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือขอเอกสารหลักฐานจากผู้ที่เกี่ยวข้องให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาและสรุปความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการ

(๓) พิจารณาข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานทั้งหมดทุกประเภทโดยใช้วิธีการได้สวน และค้นหาความจริงโดยให้รับฟังบันทึกคำพยานที่ได้ทำขึ้นและเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดได้

(๔) เรื่องร้องเรียนระหว่างผู้ประกอบการวิชาชีพกิจการการแพทย์และการกระจายเสียงด้วยกัน ให้ คณะอนุกรรมการดำเนินการไกล่เกลี่ยประนีประนอม ตามที่เห็นสมควรได้

(๕) อำนาจและหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

อนุกรรมการต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ด้วยตนเอง

หมวด ๓ การร้องเรียน

ข้อ ๑๐ ผู้เสียหายอาจดำเนินการยื่นเรื่องร้องเรียนพร้อมกับพยานหลักฐานด้วยตนเองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการทำให้เกิดความเสียหายตามเรื่องร้องเรียน ทั้งนี้ ผู้เสียหายสามารถร้องเรียนได้โดยวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อศูนย์รับเรื่อง

(๒) ยื่นเรื่องร้องเรียนทางไปรษณีย์ตอบรับลงทะเบียน

(๓) ยื่นเรื่องร้องเรียนผ่านทางเว็บไซต์ของสภาวิชาชีพ <http://www.pbcthailand.com/complaint.php>

หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

ในกรณีที่ผู้เสียหายยื่นเรื่องร้องเรียนหลังจากระยะเวลาที่กำหนดในวรรคแรก แต่หากคณะกรรมการเห็นสมควรจะรับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณาตามธรรมนูญสภาวิชาชีพ ข้อ ๒๑ (๓) ก็ได้

ข้อ ๑๑ เรื่องร้องเรียนต้องมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ อายุ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่ตามจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (ถ้ามี) และอาชีพของผู้ ร้องเรียน พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือเดินทาง หรือสำเนาบัตรหรือหนังสืออื่นใดที่ ออกโดยหน่วยงานของรัฐ

(๒) ชื่อ ที่อยู่ ตำแหน่งหน้าที่ และสังกัดของผู้ถูกร้องเรียน

(๓) ข้อเท็จจริงหรือการกระทำที่เป็นเหตุแห่งการร้องเรียน พร้อมทั้งพยานหลักฐาน (ถ้ามี)

(๔) คำขอหรือความประสงค์ของผู้ร้องเรียน

ลายมือชื่อของผู้ร้องเรียน ในกรณีที่ได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการยื่นเรื่องร้องเรียนแทนผู้อื่น ให้แนบหนังสือมอบอำนาจให้ยื่นเรื่องร้องเรียนพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือเดินทาง หรือสำเนาบัตรหรือหนังสืออื่นใดที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจด้วย

ในกรณีที่ผู้ร้องเรียนยื่นเรื่องร้องเรียนผ่านทางเว็บไซต์ของสภาวิชาชีพหรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ร้องเรียนจะต้องดำเนินการลงลายมือชื่อในสำเนาเรื่องร้องเรียนและส่งสำเนาเรื่องร้องเรียนทางไปรษณีย์ตอบรับลงทะเบียนมายังศูนย์รับเรื่องภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ยื่นเรื่องร้องเรียน

ในกรณีที่ไม่มีปรากฏลายมือชื่อของผู้ร้องเรียนโดยแจ้งชัด หากเป็นเรื่องร้องเรียนที่ปรากฏว่ามีมูลหรือมีเหตุอันควรรับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา คณะกรรมการจะรับเรื่องร้องเรียนนั้นไว้พิจารณาตามธรรมนูญสภาวิชาชีพ ข้อ ๒๐ (๒) ก็ได้

หมวด ๔ การรับเรื่องร้องเรียน

ข้อ ๑๒ ในการพิจารณารับเรื่องร้องเรียนตามหมวด ๓ หากคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องร้องเรียนนั้นไม่ขัดต่อข้อบังคับนี้ ในหมวด ๓ และไม่ต้องห้ามตามธรรมนูญสภาวิชาชีพ ข้อ ๒๑ ก็ให้มีมติรับเรื่องร้องเรียนนั้นไว้พิจารณา และให้ศูนย์รับเรื่องแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิมีมติรับเรื่องร้องเรียน

ทั้งนี้ นอกจากกรณีต้องไม่ขัดต่อข้อบังคับ และธรรมนูญสภาวิชาชีพตามวรรคแรกแล้ว ผู้ถูกร้องเรียนต้องเป็นสมาชิกภายใต้สภาวิชาชีพด้วย ศูนย์รับเรื่องจึงจะสามารถรับเรื่องร้องเรียนได้

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งไม่รับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา ให้ศูนย์รับเรื่องแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบพร้อมด้วยเหตุผลภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิคำสั่งไม่รับเรื่องร้องเรียน

ผู้ร้องเรียนมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งไม่รับเรื่องร้องเรียน

เมื่อคณะกรรมการมีคำสั่งแล้ว ให้คำสั่งของคณะกรรมการเป็นที่สุด

ข้อ ๑๔ เมื่อคณะกรรมการมีคำสั่งรับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการดำเนินการแจ้งแก่ผู้ถูกร้องเรียน เพื่อให้ผู้ถูกร้องเรียนยื่นคำแก้เรื่องร้องเรียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิคำสั่งรับเรื่องร้องเรียน ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงเป็นผู้ถูกร้องเรียน ให้แจ้งเรื่องร้องเรียนแก่ผู้ประกอบวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงทราบ

(๒) ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงเป็นผู้ถูกร้องเรียน ให้แจ้งเรื่องร้องเรียนแก่ผู้ถูกร้องเรียน และผู้ประกอบกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงที่ผู้ถูกร้องเรียนอยู่ในสังกัดทราบ

ข้อ ๑๕ การสละสิทธิยื่นคำแก้เรื่องร้องเรียน หรือกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนนำเรื่องที่ถูกร้องเรียนไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน หรือดำเนินคดีกับผู้ร้องเรียน หรือดำเนินการตามกฎหมายอื่นใดต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ไม่เป็นเหตุให้การพิจารณาเรื่องร้องเรียนเป็นอันยุติลง

หมวด ๕ การพิจารณาเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการจริยธรรม

ข้อ ๑๖ ในการพิจารณาตรวจสอบและดำเนินการในเรื่องร้องเรียน คณะกรรมการอาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการจริยธรรมทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบและดำเนินการในเรื่องที่ร้องเรียนได้

คณะอนุกรรมการจริยธรรมเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบและดำเนินการในเรื่องที่ร้องเรียน คณะอนุกรรมการมีอำนาจเชิญบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือขอเอกสารหลักฐานจากผู้ที่เกี่ยวข้องให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาและสรุปความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการ

ในการพิจารณาข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานทั้งหมดทุกประเภทให้ใช้วิธีการไต่สวน และค้นหาความจริงโดยให้รับฟังบันทึกคำพยานที่ได้ทำขึ้นและเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดได้

กรณีที่เป็นเรื่องร้องเรียนระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงด้วยกัน ให้คณะอนุกรรมการจริยธรรมมีอำนาจดำเนินการไต่ถามเคลือบประนีประนอมตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๗ การพิจารณาของคณะอนุกรรมการจริยธรรม จะต้องดำเนินการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่มิมีได้รับเรื่องร้องเรียน

ในกรณีที่มิมีเหตุจำเป็น คณะอนุกรรมการจริยธรรมอาจขยายระยะเวลาตามวรรคแรกได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน พร้อมทั้งระบุเหตุจำเป็นลงในรายงานการพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๘ การประชุมของคณะกรรมการจริยธรรม ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด โดยการลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการจริยธรรมให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม

ข้อ ๑๙ เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมได้พิจารณาตรวจสอบและดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ให้คณะกรรมการจริยธรรมรายงานผลการพิจารณาให้คณะกรรมการทราบโดยเร็ว

ข้อ ๒๐ รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรม จะต้องทำเป็นหนังสือโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ อายุ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่ตามจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (ถ้ามี) และอาชีพของผู้ร้องเรียน

(๒) ชื่อ ที่อยู่ ตำแหน่งหน้าที่ และสังกัดของผู้ถูกร้องเรียน

(๓) วัน เดือน ปี ของรายงานการพิจารณา

(๔) ข้อเท็จจริงและเหตุผลในการพิจารณา และพยานหลักฐาน

(๕) ผลการพิจารณาว่า ผู้ถูกร้องเรียนประพฤติผิดจริยธรรมและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมและจรรยาบรรณหรือไม่ ข้อที่ประพฤติผิดจริยธรรมและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพพร้อมด้วยความรับผิดชอบตามธรรมนูญสภาวิชาชีพ ข้อ ๒๕ (๑) และ/หรือ (๒) และ/หรือ (๓)

ข้อ ๒๑ บรรดาเอกสารและถ้อยคำสำนวน ต้องมีการบันทึกเก็บไว้เป็นหลักฐานและไม่อาจเปิดเผยได้ เว้นแต่จะเป็นกรณีตามที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด หรือให้อำนาจในการเปิดเผยไว้

ข้อ ๒๒ เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมได้รายงานผลการพิจารณาให้คณะกรรมการทราบตามข้อ ๑๙ แล้ว ให้แจ้งผลการพิจารณาให้คู่กรณีทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

หากคู่กรณีไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรม โดยเห็นว่า ยังมีพยานหลักฐาน ข้ออ้างข้อเถียง หรือเหตุผลอื่นใด คู่กรณีอาจยื่นคำคัดค้านผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรม พร้อมด้วยพยานหลักฐาน ข้ออ้างข้อเถียง หรือเหตุผลดังกล่าว ต่อคณะกรรมการจริยธรรมภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรม

ในกรณีที่คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำคัดค้านต่อคณะกรรมการจริยธรรมภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรม ให้คณะกรรมการจริยธรรมส่งผลการพิจารณาให้คณะกรรมการทราบเพื่อวินิจฉัยต่อไปโดยเร็ว

หมวด ๖ การพิจารณาคำคัดค้าน

ข้อ ๒๓ เมื่อคู่กรณียื่นคำคัดค้านผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมตามข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการจริยธรรมส่งคำคัดค้านให้คณะกรรมการเพื่อส่งให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาคำคัดค้านต่อไปโดยเร็ว

ข้อ ๒๔ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องไม่เกี่ยวข้องหรือไม่เคยเกี่ยวข้องกับเรื่องที่พิจารณาคำคัดค้าน

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจเชิญบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือขอเอกสารหลักฐานจากผู้ที่เกี่ยวข้องให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาคำคัดค้านได้

ในการพิจารณาข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานทั้งหมดทุกประเภทให้ใช้วิธีการไต่สวน และค้นหาความจริงโดยให้รับฟังบันทึกคำพยานที่ได้ทำขึ้นและเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดได้

ข้อ ๒๖ การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำคัดค้าน

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น คณะกรรมการอุทธรณ์อาจขยายระยะเวลาตามวรรคแรกได้ไม่เกินสามสิบวัน พร้อมทั้งระบุเหตุจำเป็นลงในรายงานการพิจารณาคำคัดค้าน

ข้อ ๒๗ การประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทั้งหมด โดยการลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม

ข้อ ๒๘ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาคำคัดค้านเสร็จสิ้นแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์รายงานผลการพิจารณาให้คณะกรรมการทราบเพื่อวินิจฉัยต่อไปโดยเร็ว

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้รายงานผลการพิจารณาให้คณะกรรมการทราบตามวรรคก่อนแล้ว ให้แจ้งผลการพิจารณาให้คู่กรณีทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ให้นำข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ แห่งข้อบังคับนี้มาใช้กับรายงานการพิจารณาคำคัดค้านของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยอนุโลม

หมวด ๘ คำวินิจฉัย

ข้อ ๒๕ เมื่อคณะกรรมการได้รับผลการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรม ตามข้อ ๒๒ หรือผลการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามข้อ ๒๔ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับผลการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรม หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น คณะกรรมการอาจขยายระยะเวลาตามวรรคแรกได้ไม่เกินสามสิบวัน พร้อมทั้งระบุเหตุจำเป็นลงในรายงานการพิจารณาด้วย

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการมีอำนาจเชิญบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือขอเอกสารหลักฐานจากผู้ที่เกี่ยวข้องให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาคำคัดค้านได้

ในการพิจารณาข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานทั้งหมดทุกประเภทให้ใช้วิธีการไต่สวน และค้นหาความจริงโดยให้รับฟังบันทึกคำพยานที่ได้ทำขึ้นและเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดได้

ข้อ ๓๑ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด และให้ประธานสภาวิชาชีพทำหน้าที่ประธานการประชุม โดยการลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยว่า สมาชิกหรือผู้ประกอบการวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง หรือผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงในสังกัดประพฤติดังข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมและจรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ประกอบการวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง หรือผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงต้นสังกัดดำเนินการแก้ไขหรือบรรเทาความเสียหายตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

(๒) ในกรณีผู้ประพฤตินิดข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมและจรรยาบรรณเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง หรือผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง ให้ส่งคำวินิจฉัยว่า สมาชิกหรือผู้ประกอบวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง หรือผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการกระจายเสียงและกิจการ โทรทัศน์ในสังกัด ประพฤติผิดข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมและจรรยาบรรณ ไปยังผู้ประกอบวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงต้นสังกัดของผู้ถูกร้องเรียนนั้น(ถ้ามี) เพื่อดำเนินการลงโทษ แล้วให้ผู้ประกอบวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงต้นสังกัดของผู้ถูกร้องเรียนนั้น(ถ้ามี)แจ้งผลการลงโทษให้สภาวิชาชีพทราบโดยเร็ว

(๓) ในกรณีที่เห็นสมควร สภาวิชาชีพอาจตักเตือน หรือตำหนิและเผยแพร่คำวินิจฉัยนั้นต่อสาธารณชนด้วยก็ได้

ข้อ ๓๓ เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้ว ให้ศูนย์รับเรื่องแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการแก่คู่กรณี หรือผู้ประกอบการวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงต้นสังกัดทราบภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัย

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามข้อบังคับนี้ให้เป็นที่สุด

หมวด ๘ การแจ้งให้ กสท. ทราบ

ข้อ ๓๔ สภาวิชาชีพจะจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินการรับเรื่องร้องเรียน การพิจารณา และการยุติเรื่องร้องเรียนให้ กสท. เป็นประจำทุกปี โดยสภาวิชาชีพจะดำเนินการส่งรายงานดังกล่าวให้ กสท. ภายในไตรมาสแรกของปีถัดไป

หมวด ๙ การพิจารณาเรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ

ข้อ ๓๕ ในการพิจารณาเรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับข้อความภาพ หรือ เสียงที่ปรากฏในสถานี หรือรายการที่เป็นสมาชิก หรือจากพฤติกรรมผู้ประกอบวิชาชีพกิจการการ

แพร่ภาพและการกระจายเสียง หรือผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงที่
สังกัดสมาชิก ชัดต่อข้อบังคับสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทยว่าด้วยจริยธรรมและจรรยาบรรณแห่ง
วิชาชีพ ตามข้อ ๒๐ (๒) แห่งธรรมนูญสภาวิชาชีพ ให้นำหมวด ๑-๘ แห่งข้อบังคับนี้มาใช้โดยอนุโลม